

CITEVA DATE DESPRE TEZAURUL DIN SECOALELE
XIV-XV DESCOPERIT LA ROȘIORII DE VEDE,
JUD. TELEORMAN

de KATIUSA CATRINA

Muzeul orășenesc de istorie din Roșiorii de Vede deține o interesantă colecție numismatică, cu multe exemplare valoroase. Printre acestea se numără și cele 12 monede, parte a unui tezaur alcătuit din emisiuni de la Mircea cel Bătrân și Petru Mușat¹.

Monedele au aparținut unui localnic, prof. Florea Bratu. Nu se cunoșc prea multe amănunte privind descoperirea lor. Se știe sigur că s-au găsit în anul 1930 în zona orașului Roșiorii De Vede. Probabil tezaurul era mai mare, dar cum se întâmplă adeseori, o parte din piese s-au imprăștiat, fie printre descoperitorii, fie în diferite colecții particulare. În lucrarea "Teleormănenii prin veacuri (1290 - 1933)", Petre Stroescu amintește pe cîțiva localnici, posesori de colecții numismatice cunoscute: N. Butculescu, A.G. Bellu, C. Roșu (1933), I. Chitijescu (1930) Mihalache D. Ghica².

Emisiunile Tărilor Românești din tezaurul de la Roșiori se împart în: ducati de tip comun emisi de Mircea cel Bătrân (10 piese), având pe avers scut fasciat, cu o sigilă în cîmpul II, iar pe revers coif închis timbrat de acvilă spre stînga, cu sau fără sigilă în cîmp; pentru acest tip legenda este latină (5 piese) și slavă (5 piese). Ultima monedă de la Mircea cel Bătrân este un écuat pu-efigie, care-l prezintă pe avers pe domnitor în costum occidental, cu mantie și lance dreaptă, iar pe revers stema Tărilor Românești (scutul are în primul cîmp o stelă cu cinci raze).

Moneda lui Petru Mușat este un gros emis în ultima parte a domniei, pe avers cu stema Moldovei iar pe revers cu un scut fasciat, în cîmpul II cu 1 floare de crin rudimentar redată.

Deoarece majoritatea pieselor sunt ducati munteni de tip comun, vom insista mai mult asupra lor. Astfel, monedele cu legendă latină sunt în proporție mai mare din argint (3, față de 2 din billon)³. Sunt gravate cu o șanță mai îngrădită, conturul elementelor de pe AV/RV și al literelor este precis, legendele sunt toate corecte (cu o singură excepție, aversul de la nr. 3). Gravorul, sau gravorii, erau meșteri pricepuți, familiarizați cu limba și scrierea latină. Aceeași grijă se observă și la

redarea legendei și figurii lui Mircea în cazul singurului ducat cu sfigie (nr. 11).

Nu același lucru se poate spune despre seria pieiselor cu legendă slavă, lăcute din aliaj mai slab (3 billon, 2 argint), cu legenda uneori aronată (AV la nr. 6 și 9). Probabil aceste emisiuni au fost executate de gravori cu mai puțină experiență și îndemnare, sau pur și simplu necunoscători ai limbii slave.

Careacteristic pentru întreg tezaurul, nu numai pentru tipul comun, este gradul de uzură datorat circulației intense. Din cele 12 piese, 5 sunt puțin rupte și crăpate pe margine, iar 8 sunt parțial șterse (una, probabil din batere - nr. 7). Apoi, aproape toate monedele sunt desenate (din cele 12 exemplare, 8); frecvent apare dublă batere (4, din care, la nr. 5 nu se poate descifra reversul); o monedă este încusă. Dacă și de tip comun au o greutate totală de 3,70 g, media fiind 0,37 g. Luată pe grupe, greutatea totală a monedelor cu legendă slavă este mai mare (2,60 g) decât cea a monedelor cu legendă latină (1,64 g). Aceeași observație pentru greutatea medie, mai mare la emisiunile cu legendă slavă (0,41 g) decât la cele cu legendă latină (0,32 g).

Din studiul monedelor, așa cum se prezintă ele în lista anexă, nu se poate preciza care din cele două tipuri - cu legendă latină sau cu legendă slavă - este anterior celuilalt. Datorită unor asemănări și deosebiri privind metalul și gramajul, forma scutului, a acvilei, a literelor și siglelor, putem presupune că ambele tipuri sunt emisiuni foarte apropiate sau concomitente. Dăm în continuare o listă a elementelor comune celor două sarii:

1. Scutul cu partea de sus concavă (nr. 1-2 - (AR) legendă latină, la fel cu cel de la nr. 6 (Bill) legendă slavă).

2. Scut cu 4 fascii în cîmpul I (nr. 4-5 (Bill-AR) legendă latină, la fel cu cel de la nr. 8 și 10 (AR-Bill) legendă slavă).

3. Litera apare în legenda de pe AV la nr. 3 (Bill) legendă latină și la nr. 9 (Bill) legendă slavă.

4. Sigla apare pe AV și la nr. 5 (AR) legendă latină și la nr. 7 (AR) legendă slavă.

5. Metalul: argint (nr. 1-2, 5 legendă latină și nr. 7-8 legendă slavă) și argint mai slab - billon - (nr. 3-4 legendă latină și nr. 6, 9-10 legendă slavă).

Deosebiri în cadrul aceluiasi tip, întră monede cu aceeași combinație de sigle AV/RV.

La monedele cu legendă latină:

1. La același tip de scut (concav în partea superioară și cu 3 fascii în primul cîmp, sigla, deși aceeași,

ϕ , este redată diferit, respectiv ϕ la nr. 1 și ϕ la nr. 2.

La aceste două piese și legendele diferă. Mici deosebiri de stil se remarcă și în redarea acvilei.

2. Monedele cu nr. 3 și 4 din lista anexă, cu siglele $M - N$, au diferit: scutul (în primul cîmp 3 fascii la moneda cu nr. 3 și 4 fascii la cea cu nr. 4), legenda și modul de redare a acvilei.

Aceleași observații se pot face și pentru monedele cu legendă slavă. Astfel, monedele cu nr. 8 și 9 deși au aceleași sigle AV/RV, ϕ /P , scutul și legendele diferă.

Din observațiile făcute se desprind cîteva concluzii:

a. pentru monedele cu aceeași sigla au existat mai multe ștante monetare. Aceasta s-ar explica prin existența mai multor gravori care să lucreze în paralel, sau prin înlocuirea ștanelor vechi, uzate, cu altele noi, emisiunea respectivă prelungindu-se în timp⁴;

b. același gravor - sau gravori - au lucrat ștantele atât pentru monedele cu legendă latină cât și pentru cele cu legenda slavă, unele litere fiind redate la fel (vezi moneda nr. 3 - legenda latină M /M și 9 - legenda slavă, $\phi /(\text{p})$). La aceste două monede scutul, gramajul și axul sunt identice;

c. ducătil de tip comun, indiferent de legendă (latină sau slavă), au fost bătuți concomitent sau paralel de același meșteri monetari.

In tezaur se mai păstrează și un ducat cu effigie emis de Mircea cel Bătrîn probabil în primele serii de după reforma sa (1396-1400)⁵.

Mult mai importantă nî se pare însă prezența în tezaur a monedei lui Petru Mușat, reprezentând una din ultimele sale emisiuni⁶.

Tezaurul de la Roșiori se adaugă astfel celor patru, descoperite la Bucuresti-Giulești⁷, Rachelu⁸, Nicu-litel-dealul Bădila⁹ și Siliстра¹⁰, ce cuprind alături de monede ale Tării Românești și emisiuni ale Moldovei. Prezența acestei monede constituie și ea o mărturie a strînselor legături economice, dar nu numai economice, ce au existat între țările române în vremea lui Mircea cel Bătrîn. În documentele vremii sunt amintiți boieri și dragători moldoveni la curtea lui Mircea, ca de exemplu un Groza Moldovenul ce făcea parte din sfatul voievodului¹¹ sau Drăgolu, "mareșal el Magnificului principé domnului Petru voievod Moldovean", trimis împreună cu doi boieri munteni la Vladislav Jagello în vederea încheierii unui tratat între Tara Românească și Polonia¹².

Dacă numai pentru 10 piese se constată o atît de

mare varietate de șanțe înseamnă că activitatea Monetăriei Tării Românești în sec. XIV-XV era deosebit de intensă. Ea trebuia să facă față cerințelor de numerar ale pielei interne, angrenate într-un schimb activ înăuntrul hotarelor cît și în afara lor. Se știe că pentru încurajarea comerțului Mircea cel Bătrân a încheiat tratate cu vecinii mai apropiati sau mai îndepărtați (Brașovul, Liovul), grija să fiind aducerea în țară a cît mai multor venituri. Pe această direcție se înscriu tratatele comerciale cu Liovul, încheiate în 1403¹³ și 1409¹⁴, ambele inițiative ale domnitorului muntean. Exemplul său va fi urmat și de vecinul din Moldova, Alexandru cel Bun, în 1408¹⁵. Din tratatul acestuia aflăm că negustorii din Liov duceau prin Moldova pește din băltile Brăilei și ceară din Muntenia. Produs foarte căutat pe piața occidentală, ceară, "care vine mai ales din părțile muntene pentru negustori din tot Apusul"¹⁶, este transportată pe un traseu bine stabilit, aşa numitul "drum al cerei" (Slatina, Segarcea, Piatra, Zimnicea), care străbate o bună parte din județul Teleorman de astăzi¹⁷. În drumul lor, negustorii polonezi antrenau oameni, mărfuri și monedă moldovenească, aceasta din urmă implicîndu-se și în circulația monetară a Tării Românești - fapt reflectat de altfel și în tezaurul în discuție.

Un schimb atât de activ a făcut probabil insuficient argintul și de aceea apar paralel și emisiuni de billon (sau argint cu foarte mult cupru)¹⁸. Nevoia de argint din timpul lui Mircea cel Bătrân se reflectă și în stipulațiile tratatului comercial încheiat la Argeș, în 1409, cu Liovul, unde se interzicea exportul argintului peste hotarele Tării Românești. Întrucînt tratatul anterior cu boierii, din 1403, nu prevedea acest lucru, înseamnă că în intervalul 1403-1409 avusesese loc în Tara Românească o dezvoltare deosebită a comerțului și în general a economiei, însotită și de o activitate monetară pe măsură. Sînt anii de apogeu ai puterii lui Mircea, politică și economică, ani din care datează și titulatura sa ce-l desemnează ca domn cu puteri depline între Carpați, Dunăre și Mare.

Aceasta este perioada în care Mircea a întărit cu construcții solide vadurile, "pentru asigurarea militară și culegere de vămi", vaduri pe care le găsim și mai tîrziu: Chilia, Brăila, Siliстра, Turnu, Calafat. Ca o exemplificare a acestei politici este Cetatea Giurgiu, solidă fortificație în drumul turcilor, care va deschide un nou drum comercial: Rucăr - Giurgiu - Rusciuc, cu ramificări în județul Teleorman.

În vremea lui Mircea cel Bătrân legăturile Tării

Românești cu lumea din jur, fie din Apus fie din Răsărit, erau multe și însemnate, țările române fiind punctul de întîlnire a două direcții de comerț: una, care străbătea Muntenia ducând din Europa Centrală spre Brăila, unde se desfăceau produsele orientale atât de căutate: mătăsuri, brocart, coloniale, "spiterii". Cea de-a doua direcție, care legă țările române cu negustorimea genoveză din Cetatea Albă, Chilia și Balta, străbătee de la nord la sud toată Moldova. Produsele orientale pe care nu le găseau la genovezi (de exemplu piperul), polonezii le luau din țara vecină, Muntenia²⁰, împreună cu produsele ei specifice, peștele și ceara. Astfel, drumurile de comerț care s-au înpletit pe teritoriul românesc au înlesnit un permanent schimb, nu numai de mărfuri și bani, dar și de cultură materială și spirituală, care ve sta la baza menținerii conștiinței comune de neam, tradiției, cultură. Totodată moneda autohtonă era angrenată în circuitul internațional. Așa cum reiese din socotelile Maserii Perei, străinii veniți cu treburile în Tara Românească plăteau cu bani munteni, precum Iulian de Finario, în 1392, în "perperi de Valachia"²¹. Negustorii și pelerinii din Apus cunoșteau bine târgurile muntene: Rușii de Vede (Russenart) Cetatea Nouă, poate Slatina (Neustadt), Argeș (Nerxs), Cimpulung (Langnowe)²².

Monedele tezaurului de față, o parteicică dintr-un lot mai mare, nu ne dău imaginea valorii lui. Încercăm să sugerăm care ar fi fost puterea sa de cumpărare din privilegiul comercial acordat negustorilor brașoveni de către Mircea cel Bătrân în 1413. Conform acestuia se plătea vamă pentru un butoi cu vin 6 ducăti, pentru un butoi cu miere 12 ducăti, pentru o majă de ceară 12 ducăti, pentru 1 vilar de Colunia 12 ducăti, 1 vilar de Cehia 6 ducăti²³.

Probabil monedele au aparținut unui negustor sau tăran înstărit. Motivul ascunderii trebuie pus în legătură cu traficul comercial intens din această zonă. Prin Roșiorii de Vede treceau: drumul cerei (Slatina, Segarcea, Piatra, Zimnicea); drumul oilor (Sibiu, Slatina, Roșiori, Zimnicea, Roș, Turnu), drumul untului (Giurgiu, Bragadiru, Piatra, Măgurele), drumul sării (Tătărăști, Mavrodin, Găuriciu, Zimnicea), drumul olacului (Craiova, Balaci, Tâmpa, București). Trecea deosemenea ruta Brașov-Cimpulung - Pitești-Slatina-Roșiori spre Turnu, lîngă Turnu Măgurele de azi²⁴. Pe acest drum circulau mărfurile din Ardeal spre sud, spre Covornic (Turnu Măgursle) și Nicopole, vamă pereche pe malul bulgar al Dunării, amintită în documente²⁵. Cele mai vechi piese sunt ducătilor de tip comun emisi de Mircea I între 1386-1396 și grosul de la Petru I (1377-1391), iar cea mai recentă este ducatul cu effigie

al lui Mircea, databil între 1396-1418.

Nu se poate face o dateare precisă a momentului ascunderii tezaurului; oricum aceasta s-a petrecut după 1400, mai precis după 1403, data primului tratat comercial încheiat cu liovenii.

Cauzele ascunderii pot fi multiple, tezaurul descoperindu-se într-o zonă de mare flux comercial, dar și o zonă în care s-au petrecut evenimente militare frecvente. Roșiorii de Vede erau încă pe vremea lui Mircea un adevărat tîrg sau oraș cunoscut de negustorii din Apus (numit de negustorii germani care circulau la Turnu Russenart²⁶, aflat pe traseul unor drumuri comerciale foarte umblate (de exemplu drumul oilor), lîngă una din văurile renumite în sec. XIV-XV, Turnu (Turnu Măgurele de azi). De remarcat că și acum Roșiorii continuă să fie locul de întîlnire a numeroase drumuri naționale care străbat toată țara. În altă ordine de idei, în timpul domniei lui Mircea, pe teritoriul de azi al jud. Teleorman, uneori chiar în apropierea orașului Roșiori, s-au purtat lupte cu turci. Ambele situații puteau deci prilejui ascunderea monedelor. De altfel, pe teritoriul județului s-au mai descoperit și alte tezaure, din diferite epoci istorice, susținînd afirmația că această zonă a fost în vechime intens circulată în cadrul economiei de schimb.

N O T E

- 1 Tezaurul ne-a fost pus la dispoziție pentru studiu prin amabilitatea colegului Vlad Eugen de la Muzeul din Roșiorii de Vede, căruia îi mulțumim pe această cale și pentru informațiile referitoare la istoricul descoperirii.
- 2 P. Stroescu, Teleormănenii prin veacuri (1290-1933), Roșiorii de Vede, 1933; idem, Roșioreni - Binefăcători (și alți teleormăneni), Roșiorii de Vede, 1937, p.11, unde, la capitolul "Numismatică", sunt amintiți: M.D.Ghica (Belitorii), 1834, posesorul unei colecții de monede vechi; Iancu Dumitrescu (Peretu), 1895, detineea ducați din 1376; A.G.Bellu, C.Roșu, Maria Golescu, care au expus colecții de monede. În 1933; Grigore Mano (Siliștră), 1863, colecție de monede; Al.I.Odobescu (Odobeasca), colecție de monede, 1895; Iancu și P. Stîngă, colecție de monede.
- 3 Am folosit denumirea "billon" pentru monedele lăurate dintr-un aliaj de argint cu fracție mult cupru, fapt usor observabil chiar fără analiză fizico-chemical.

- 4 O.Ilieșcu, Siglele de pe monetele Tării Românești, în CNA, 16, nr. 121-122, 1942, p. 316.
- 5 C.Stirbu, P. Stancu, Observații asupra emisiunilor monetare ale Tării Românești (1365-1418) pe baza analizelor prin metode nucleare, în CN, IV, 1982, p.67; idem, Date noi privind emisiunile monetare ale lui Mircea cel Mare, în vol. Marele Mircea Voievod, București, 1987, p. 180.
- 6 C.Stirbu, Valori românești păstrate în muzeele din străinătate - un tezaur de la Petru Mușat, în CN, 3, 1980, p. 80.
- 7 Tezaurul București-Giulești (I), descoperit în 1929; dr. G.Severeanu, în CNA, 10, nr.95, 1934, p.15; C.C. Kirițescu, Sistemul bănesc al leului și precursorii lui, București, 1964, p. 361-362; O.Ilieșcu, G.Foit, în AM, 5, 1967, p.164, nr.7; C.Stirbu, P.Stancu, BSNR 67-69, 1973-1975, nr.121-123, p.159, nr.2; idem, în vol. Marele Mircea Voievod, 1987, p. 111.
- 8 Tezaur Rachelu, comuna Luncavita, jud. Tulcea; M.Popescu în CNA, 15, 1940, p.287; C.C.Kirițescu,op.cit., p. 361; O.Ilieșcu, G.Foit, op.cit.,p.164, nr. 6, C. Stirbu, P.Stancu, în BSNR, 67-69, 1973-1975, p. 121-123, p.162, nr. 15; G.Custurea, în BSNR, 75-76, 1981-1982, nr. 129-130, p. 366; C.Stirbu, P.Stancu, în vol. Marele Mircea Voievod, 1987, p. 114.
- 9 Tezaur Niculitel-dealul Bădila, descoperit în 1906; C.Moisil, în Cl, 40, 1906, p. 1117-1122; N.Docan, în AARMSI,S.a., II.a, XXXII, 1909-1910, p.505; C.Moisil, în BSNR, 10, 19, 1913, p.22, nr.13; 10, nr.20, 1913, p. 48-49; I.Bianu, în ARPA, 37, 1914-1915, p.9-10; C. I.Condurache, în BSNR, nr. 27-28, 1933-1934, p.36; G. Severeanu, în București, 1, 1935, nr.2, p.244; C.C. Kirițescu, op.cit., p. 362; O.Ilieșcu,G.Foit,op.cit. p. 164, nr.10; I.Barnea, St.Stefănescu, Din istoria Dobrogei, vol. 3, p. 376; C.Stirbu, P.Stancu, în BSNR 67-69, 1973-1975, nr.121-123, p. 161, nr.13; G. Custurea, în BSNR, 75-76, 1981-1982, nr. 129-130.p.366; O.Ilieșcu, în SCN, 8, 1984, p. 85-87, C. Stirbu, P. Stancu, în vol. Marele Mircea Voievod, 1987, p.113.
- 10 Tezaur Silistra (I) descoperit în 1915; G.Severeanu, op.cit., nr.3, nr. 1-2, 1937, p.68; O.Ilieșcu, G. Foit, op.cit., p.164, nr. 8; C.Stirbu, P.Stancu, în BSNR, 67-69, 1973-1975, nr.121-123, p.162.
- 11 P.P.Panaiteescu, Mircea cel Bătrîn, București, 1944, p. 68.
- 12 Dinu C.Arion, Din hrisoavele lui Mircea cel Bătrîn 1386-1418, București, 1930, p.12-13, doc. IV.
- 13 B.Petriceicu Hăjdău, Archiva istorică a României, 1,

- Partea 1, București, 1865, doc.1, p. 3-4; P.P.Panaitescu, op.cit., p. 101.
 14 P.P.Panaitescu, op.cit., p. 103 și nota 95.
 15 M.Costăchescu, Documente moldovenesti înainte de Stefan cel Mare, București, 11, p. 635-636.
 16 Hurmuzaki, XV, nr. VI, p. 4-5.
 17 Vezi mai jos nota 24.
 18 Pentru folosirea aramei la baterea monedelor din argint vezi P.P.Panaitescu, Minele de aramă ale lui Mircea cel Bătrân, în RIR, 7, 1937, p. 258-267 și P.P.Panaitescu, op.cit., p. 91.
 19 N.Iorga, Istoria comerțului românesc, Vălenii de Munte, 1915, p. 64.
 20 R.Manolescu, Comerțul Tărilor Românești și Moldovei cu Brașovul (sec.XIV-XV), București, 1965, p. 170.
 21 N.Iorga, Acte și fragmente, III, p. 3 și 4
 22 N.Iorga, op.cit., p. 1-2.
 23 I.Bogdan, Documente și regeste privitoare la relațiile Tărilor Românești cu Brașovul și Ungaria în sec. XV-XVI, București, 1902, doc. nr. 1.
 24 Pentru traseele comerciale ce străbăteau Teleormanul, vezi P.Stroescu, op.cit., p. 17.
 25 DIRB I, p. 164, doc.163, datat 31 august 1479, amintind vămile din Muntenia la acea dată: Brăila, Dristor, Giurgiu, Sfîștov, Nicopole, Timbru.
 26 Vezi mai sus nota 22.

**A PROPOS DU TRESOR DU XIVe-XVe SIECLE
 DECOUVERT A ROSIORII DE VEDE, DEP. DE
 TELEORMAN**

- Résumé -

L'article ci présent a pour objet un petit lot d'un trésor de monnaies découvert en 1938 aux alentours de la ville de Rosiorii de Vede, dep. de Teleorman. Le trésor appartenait au professeur Florea Bratu de cette localité. Il est bien probable que les monnaies représentent ce qu'il reste d'un trésor plus grand qui a été partagé entre les découvreurs et diffusé parmi les collectionneurs de la ville.

Le contenu du trésor: 11 ducats de type commun et 1 ducat à effigie frappés entre 1386-1390, par Mircea le Grand, prince de la Vallachie (1386-1413), et 1 gross frappé par Petru Mușat, prince de la Moldovie (1377-1391) (à une fleur de lys),

L'auteur s'occupe surtout de l'analyse des ducats de type commun ayant la légende en latin et en slavon, les

plus nombreux, étant probablement frappés en même temps avec des coins exécutées par les mêmes graveurs.

La partie finale de l'article présente quelques données sur la circulation monnéttaire et la situation économique de la Valachie au début du XVe siècle, insistant sur les relations qui ont toujours existé entre les provinces roumaines.

**COMPOZIȚIA TEZAURULUI DESCOPERIT
ÎN 1930 LA ROȘIORII DE VEDE, JUD. TELEORMAN**

TARA ROMÂNEASCĂ - Ducați emiși de Mircea cel Bătrân

I. Tipul comun (1386-1400)

a. cu legendă latină

1. Av. + IWWAN 24 s

Rv. ... NSI _ IDI:SI-

AR, 0.36g., → MBR p. 19, nr. 108, inv. 3000, sters, desc.

2. Av. + IWWAN:SI:M_0niss

Rv. + IWA — NS -

AR, 0.37g., ↓, MBR p. 20, nr. 113, inv. 2996, stearsă, desc., ruptă.

3. Av. + IWWAN:DI_—NO:2

Rv. + IWA:N — NOU:2

BILL, 0.30g., ↓, MBR p. 21, nr. 128, inv. 2997, desc., dublă batere.

4. Av. + IWA:N:DI_—MVNA:2

Rv. + IWA:N — MCNA:2

BILL, 0.31g., ↓, MBR p. 21, nr. 126, inv. 2999, stearsă, dublă batere.

5. Av. + IWA:N:DI_—MVNA:2

Rv. MVLIC

DF

AR, 0.30g., ↓, MBR p. 21, nr. 131, inv. 2991, stearsă, desc., dublă batere.

b. cu legendă slavă

6. Av. * IWMPIČIABA

Rv. — PX — JBO

BILL, 0.53g., ↓, MBR p. 24, nr. 171, inv. 2993, stearsă, desc.

7. Av. incus reversul

incus reversul

Rv. + IWM 4...0-

AR, 0.42g, -, MBR p.24, nr. 179 tip general, inv. 2995, desc., ruptă.

8. Av. + IWMPd4AB0EB

Rv. + IWMP_2B0EB

AR, 0.45g, 1, MBR p.24, nr. 183 tip general, inv. 2994

9. Av. + ITTdfd_3OB

Rv. _P_BTP_...80-29

BILL, 0.30g, -, MBR p. 24, nr. 183 tip general, inv. 2992, ruptă, dublă batere

10. Av. +IW MDP. __ 9

Rv. _M_2B6B€

BILL, 0.36g, 1, MBR p. 24, nr. 176 tip general, inv. 3001, desc., stearsa.

II Tipul cu efigie (1400-1418)

11. Av. I-IWM-d.d-B

Rv. -W_2B0B

AR, 0.38g, 1, MBR p. 26, nr. 200 tip general, inv. 2990, desc., stearsa, ruptă

MOLDOVA - Gros emis de Petru Mușat (1377-1391)

Tipul cu o floare de crin

Av. M_2IM-R.VI0...

Rv. S1MQMSA...nis

AR, 1.24g, 1, MBR p.57 tip general, inv. 2998, f. desc.